

Sygn. akt I C 267/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: Sylwia Krynicka

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda J. B. kwotę 4.098,29 zł. (cztery tysiące dziewięćdziesiąt osiem złotych i dwadzieścia dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda J. B. kwotę 717,- zł. (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,- zł. (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie na rzecz powoda J. B. kwotę 105,- zł. (sto pięć złotych) tytułem nadpłaty na poczet opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt I C 267/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 3 października 2013 roku powód J. B. – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika radcę prawnego I. W. pełnomocnictwo – k. 5) – wniósł o zasądzenie od (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 4.098,29 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów sądowych w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona powodowa podała, iż w dniu 24 maja 2013 r. został uszkodzony samochód matki T. o nr rej. (...) należący do powoda. Samochód był ubezpieczony na podstawie umowy autocasco zawartej między powodem a pozwanym. Pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za powstałą szkodę, ale wypłacił jedynie część kwoty odszkodowania. **(pozew z załącznikami k.2-10, k.19-21).**

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 grudnia 2013 roku w sygn. I Nc 7070/13 Referendarz Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda dochodzoną kwotę 4.098,29 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2013 roku, a także kosztami procesu w wysokości w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty, bądź aby w tym terminie wniósł do Sądu sprzeciw **(nakaz- k. 22).**

W sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej. W uzasadnieniu pozwany potwierdził zawarcie z powodem umowy ubezpieczenia autocasco od dnia 16 lipca 2012r. do dnia 15 lipca 2013r., do której mają zastosowanie Ogólne Warunki Ubezpieczenia autocasco zatwierdzone uchwałą Zarządu (...) S.A. nr / (...). Jednocześnie pozwany wskazał, że powód w okresie obowiązywania umowy ubezpieczenia autocasco zgłosił trzy szkody komunikacyjne: z dnia 6 listopada 2012 roku na kwotę 8.868,90 złotych, z dnia 4 lutego 2012 roku na kwotę 6.916,24 złotych, z dnia 24 maja 2013 roku na kwotę 1.797,33 złotych, które zostały mu wypłacone. Wymienione sumy wraz z potrąconą przez pozwanego na podstawie art. 808 § 2 k.c. nieuiszczoną składką kwocie 364 złote wyczerpały sumę ubezpieczenia na kwotę 18.000 złotych. Wskazana suma ubezpieczenia stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela. **(sprzeciw i załączniki – k. 25-51)**

Na rozprawie w dniu 13 czerwca 2014 roku strony podtrzymały swoje stanowiska. Pełnomocnik powoda zakwestionował, aby powód wyczerpał sumę ubezpieczenia autocasco i że brak w aktach sprawy dowodu wypłaty powodowi kwot odpowiadających sumie ubezpieczenia. Pełnomocnik pozwanego na etapie mów końcowych złożył wniosek do udzielenia terminu celem złożenia pisma przygotowawczego z dowodami zapłaty i wyczerpania sumy ubezpieczenia. **(protokół rozprawy z dnia 13 czerwca 2014 r. – k. 61).**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. w dniu 16 lipca 2012 roku zawarł z (...) S.A. V. (...) z siedziba w W. umowę ubezpieczenia autocasco samochodu marki T. o nr rej. (...). Umowa ubezpieczenia obejmowała okres od dnia 16 lipca 2012 roku do dnia 15 lipca 2013 roku. Integralną częścią umowy stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia autocasco zatwierdzone uchwałą zarządu (...) S.A. V. (...) nr (...) **(bezsporne, polisa seria KM-B/P nr (...) –k. 35, OWU AC- k.39-42).**

W dniu 24 kwietnia 2013 roku należący do J. B. samochód marki T. nr (...) 81GW uległ uszkodzeniu. W tym samym dniu powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi **(dowód: akta szkody – druk zgłoszenia szkody i pismo powoda – k. 36-38).**

Koszt naprawy uszkodzonego samochodu wyniósł 5.895,62 złotych **(faktura -k.9)**. J. B. tytułem odszkodowania otrzymał w dniu 8 sierpnia 2013 roku kwotę 1.797,33 złotych **(bezsporne, kopia przelewu k.10).**

W dniu 3 października 2013 roku J. B. wniósł o zapłatę nieuiszczonej kwoty 4.098,29 złotych. **(pozew z załącznikami k. 2-10).**

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie załączonych do akt sprawy, dokumentów akt szkody i dokumentów.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwa żadnych wątpliwości, w tym co do ich rzetelności i autentyczności. Sąd oparł się również na okolicznościach przyznanych przez strony, które zgodnie z art. 229 K.p.c. nie wymagają przeprowadzenia dowodów.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego do udzielenia terminu celem złożenia pisma przygotowawczego z dowodami wpłat jako spóźniony, gdyż został wniesiony na etapie mów końcowych. **(protokół rozprawy k.61-62).** Zgodnie bowiem z art. 207 § 6 kpc Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Nie zachodziły żadne wyjątkowe okoliczności w niniejszej sprawie, które to mogłyby uzasadniać wyznaczenie dodatkowego terminu do złożenia pisma przygotowawczego pełnomocnikowi pozwanego. Skoro pozwany wywodził skutki prawne z faktu wyczerpania przez sumy ubezpieczenia to już w odpowiedzi na pozew winien złożyć na tę okoliczność wszelkie dowody, czego nie uczynił.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z brzmieniem art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Z § 2 pkt 1 powyższego przepisu wynika, że przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega przede wszystkim na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Umowa ubezpieczenia autocasco jest ubezpieczeniem dobrowolnym. Warunki tego ubezpieczenia określa zakład ubezpieczeń w tzw. ogólnych warunkach ubezpieczenia autocasco (art. 812 § 1 i 2 k.c.). Z chwilą ich doręczenia powodowi stały się integralną częścią umowy.

Bezsporny pomiędzy stronami pozostawał fakt zawarcia umowy ubezpieczenia autocasco, zgłoszenia szkody przez powoda oraz wypłaty odszkodowania w kwocie 1.797,33 złotych i odmowy przez pozwanego pozostałej kwoty odszkodowania. Ponadto pozwany w sprawie niniejszej nie kwestionował swojej odpowiedzialności z tytułu powstałej szkody w dniu 24 maja 2013 roku, ani nie kwestionował również kosztów naprawy pojazdu marki T. o nr rej. (...), ale podnosił wyczerpanie sumy ubezpieczeniowej.

Zgodnie z § 2 pkt. 19 zdanie pierwsze ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco (dalej OWU) obowiązujących między powodem i pozwanym suma ubezpieczenia to kwotą stanowiącą górną granicę odpowiedzialności Ubezpieczyciela za wszystkie szkody powstałe w okresie obowiązywania umowy ubezpieczenia.

Wskazać należy, że pozwany podnosił wypłacenie powodowi kwot z tytułu wcześniejszych szkód wypełniających w całości sumę ubezpieczenia, czemu pozwany zaprzeczał. Powód nie przedstawił na poparcie swojego stanowiska wskazanych dowodów zapłaty.

Zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c. ciężar udowodnienia zaistnienia przesłanek uprawniających do uzyskania odszkodowania obciąża tego, kto z faktu wywodzi skutki prawne, w niniejszej sprawie pozwanego. Odnosnie powyższych okoliczności pozwany ograniczył się jedynie do wskazania, że suma ubezpieczenia z łączącej strony umowy ubezpieczenia została już wypełniona, ale nie załączył stosownych dowodów na tę okoliczność.

Należy zauważyć, że w obecnym stanie prawnym rzeczą Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Wobec powyższego obowiązek przedstawienia dowodów na poparcie prezentowanych twierdzeń spoczywa na stronach. Nadto na uwadze należy mieć treść przepisów art. 227 k.p.c. w powiązaniu z art. 6 k.c.

Mianowicie pierwszy przepis wskazuje, że „przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.” Oznacza to, że Każde twierdzenie strony oraz uczestnika postępowania powinno być poparte dowodami. Natomiast art. 6 k.c. nakłada ciężar udowodnienia faktu na osobę, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (por. K. Pietrzykowski [w:] "Kodeks cywilny Komentarz" K. Pietrzykowskiego, Warszawa 2002, tom 1, str. 52, teza 3a). Natomiast same twierdzenia strony nie stanowią dowodu w postępowaniu cywilnym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 r., I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44).

Sąd podziela także stanowisko Sądu Najwyższego, w którym wskazuje on, że zasada kontrydiktoryjności uwalnia sąd orzekający od odpowiedzialności za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony. Bierność strony w zakresie postępowania dowodowego nie zobowiązuje sądu - poza wyjątkowymi przypadkami - do

prowadzenia dowodów z urzędu (wyrok SN – Izba Cywilna z dnia 15 grudnia 1998 roku, sygn. I CKN 944/97, Prok.i Pr. 1999/I 1-12/38).

Zgodnie z treścią przepisu art. 481 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z § 27 pkt. 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia wymienionych powyżej, odszkodowanie wypłaca się w terminie 30 dni od daty otrzymania przez ubezpieczyciela zawiadomienia o powstaniu szkody.

Odsetki należne są od 25 czerwca 2013 roku, tj. za okres po upływie 30 dni od dnia następnego od zgłoszenia szkody.

Powód wygrał niniejszą sprawę w całości. Dlatego też to pozwany jako strona, która przegrała przedmiotową sprawę jest obowiązany na podstawie art. 98 k.p.c. zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu.

W skład kosztów należnych stronie powodowej wchodzi opłata od pozwu w wysokości 100 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych oraz wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 600 złotych (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

Na podstawie art. 80 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) Sąd zwrócił powodowi różnicę między pobraną opłatą od pozwu, a opłatą należną w wysokości 105 złotych.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.